

PUNT (2) *sb m*

A sg punt (2).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Ozdoba złotnicza (z metali i kamieni szlachetnych) o różnym kształcie, naszywana na odzieży, noszona jako wisior, kolczyk albo broszka (2) : Thenshe yan ffigura zessnal y shona swa ysh [...] zalossyl y zastawil lanczwch zlothy wkthorym slothych czerwonych polthorasta y trzi slothe a ognyw kopa przes dw y thes pvnth kabatek perlowi nabyala glowa vczyniony [...] vespolek stem lanczvchem zalossyl *ZapWar 1548 nr 2667, 1548 nr 2667.*

Cf **PONT, PONTAŁ, PUNTAŁ**

MP